Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0820

(mr. J.L.M. Luiten, voorzitter, mr. P.G. Salvadori, mr. G.W.N.M. van Laarhoven (MMO), leden en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)

Klacht ontvangen op	27 oktober 2021
Ingediend door	De consument
Tegen	Argenta Spaarbank NV, gevestigd te Breda, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	28 september 2022
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie persoonsgegevens. De bank heeft de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissenadministratie, het IVR, het Incidentenregister en het EVR opgenomen voor de duur van 8 jaar omdat de bank meent dat de consument bij zijn hypotheekaanvraag in 2012 fraude heeft gepleegd. De consument heeft hiertegen geprotesteerd en in de procedure verwijdering van de registraties gevorderd dan wel verkorting van de duur. Naar het oordeel van de commissie is sprake van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude zodat de bank niet gehouden kan worden de registraties te verwijderen. Ook is onvoldoende gesteld om te oordelen dat de duur van de registraties moet worden verkort. De bank kan ook niet gehouden worden de bancaire relatie te herstellen. De commissie oordeelt wel dat de ingangsdatum van de registraties dient te worden vervroegd met als gevolg dat de einddatum naar voren wordt gehaald. De vorderingen van de consument zijn (voor het overige) afgewezen.

1. Procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een digitale hoorzitting op 28 maart 2022. De consument nam deel aan de hoorzitting, samen met zijn vertegenwoordiger mr. J.M. Bekooij, advocaat kantoorhoudende te Den Haag. Namens de bank namen deel: [naam 1], Coördinator Hypotheken en [naam 2], Bedrijfsjurist.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument houdt een hypothecaire geldlening aan bij de bank welke hij heeft afgesloten in 2012. Het onderpand is zijn woning gelegen in [plaatsnaam].

2.2 De bank heeft de consument per brief van 18 maart 2021 geïnformeerd dat zij zijn hypotheekaanvraag uit 2012 nader heeft onderzocht. Uit dit onderzoek heeft de bank geconcludeerd dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan hypotheekfraude door een fictief dienstverband op te geven. Daarmee heeft hij de bank misleid en heeft hij de financiering op oneigenlijke gronden verkregen. De bank heeft als gevolg hiervan de persoonsgegevens van de consument geregistreerd in het Interne Verwijzings-register (IVR), het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (EVR) voor de duur van 8 jaar. De ingangsdatum van de registraties is 18 maart 2021, met als eind-datum 18 maart 2029.

2.3 De consument is, vertegenwoordigd door zijn advocaat, hiertegen in bezwaar gekomen en hij heeft ontkend zich schuldig te hebben gemaakt aan hypotheekfraude. Op 20 juli 2021 heeft de bank op het bezwaarschrift van de consument gereageerd en in haar brief de omstandigheden die tot de registraties hebben geleid nader toegelicht. De bank heeft daarbij aangegeven bereid te zijn de ingangsdatum van de registraties te vervroegen waarmee de einddatum naar voren wordt gehaald. Ook heeft de bank in de brief aangeven dat de gevolgen voor de bankrelatie in een separaat bericht zullen worden toegelicht.

2.4 Een nadere uitwisseling van standpunten heeft niet tot een oplossing van het geschil geleid en de consument heeft een klacht bij Kifid ingediend.

De klacht en vordering van de consument

2.5 De consument heeft, kort en zakelijk weergegeven, het volgende aangevoerd.

2.6 De consument ontkent zich schuldig te hebben gemaakt aan hypotheekfraude, te weten een fictief dienstverband te hebben opgegeven om op onjuiste gronden een financiering te verkrijgen van de bank. De consument heeft bij zijn aanvraag in 2012 zijn arbeidsovereenkomst en loonstroken overgelegd. Deze zijn akkoord bevonden door de bank. De bank heeft geen rechtsgrond of deugdelijke reden gehad om 9 jaar na dato een onderzoek te starten.[1] De registratie van zijn persoonsgegevens is ten onrechte geplaatst en voldoet niet aan de daarop van toepassing zijnde wet- en regelgeving.

[1] De consument verwijst hier naar artikel 22 van de Bankvoorwaarden en Rechtbank Limburg, 31 juli 2017, ECLI:NL:RBLIM:2017:7479, te vinden op www.rechtspraak.nl.

De bank heeft bovendien de onderzoeksrapporten waarop ze haar verwijten baseert niet ingebracht hetgeen in de weg staat aan het voeren van een eerlijke procedure.

2.7 Indien de commissie toch van oordeel is dat er sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan hypotheekfraude dan geldt dat niet is voldaan aan het proportionaliteitsvereiste. De bank gaat ten onrechte aan het volgde voorbij. De consument kan door de registraties niet langer de werkzaamheden verrichten waartoe hij zijn Wft-diploma heeft behaald en hij moet zijn onderneming staken. Ook kan de consument niet langer gemakkelijk financiële producten afnemen. Zo kan hij zijn huidige hypothecaire geldlening niet oversluiten of een nieuwe financiering verkrijgen. Zijn belangen dienen te prevaleren boven het belang van de bank bij registratie.

2.8 De consument vordert primair verwijdering van de registraties en herstel van de bancaire relatie. Subsidiair vordert de consument verkorting van de registratieduur gelet op zijn onder 2.7 genoemde belangen en het feit dat sinds de aanvraag 9 jaar is verstreken. Ook vordert de consument een proceskostenvergoeding verhoogd met de wettelijke rente over dat bedrag vanaf de datum van de uitspraak.

Het verweer van de bank

2.9 De bank heeft de volgende verweren gevoerd.

2.10 In het kader van een omvangrijker onderzoek naar hypotheekfraude bij een hypotheekbemiddelingskantoor zijn verdenkingen van fraude jegens de consument opgekomen. De bank beticht hem van betrokkenheid bij diverse frauduleuze hypotheekaanvragen als onderbemiddelaar. In navolging hiervan is nader onderzoek gedaan naar de hypotheekaanvraag van de consument zelf uit 2012. Daaruit heeft de bank geconstateerd dat hij gebruik heeft gemaakt van een vals dienstverband om een woningfinanciering te verkrijgen van de bank welke hij anders niet had verkregen.

2.11 Op de destijds door de consument ingediende salarisspecificatie staat dat zijn salaris door zijn werkgever wordt overgemaakt op zijn betaalrekening. Hij heeft echter nimmer salarisbetalingen ontvangen van die werkgever op zijn betaalrekening. De bank heeft de consument hiernaar gevraagd maar hij heeft niet gereageerd op de vragen en verzoeken van de bank. Pas ten tijde van de procedure bij Kifid heeft hij nadere toelichtingen gegeven.

2.12 Vanaf het aangaan van de geldlening is ook sprake van abnormaal betaalgedrag. De overeengekomen betaalwijze, zijnde automatische incasso van de maandtermijnen, mislukt of wordt gestorneerd en er worden vervolgens wisselende bedragen handmatig overgeboekt door de consument. Zo betaalt de consument al jarenlang zeer grillig en vrijwel nooit het gehele bedrag van de maandtermijn. Uit het kadaster blijkt voorts dat de consument sinds 2018 ingeschreven staat op een adres is België.

In oktober 2020 is in opdracht van de bank een huisbezoek afgelegd op het onderpand-adres. De onderzoeker heeft het sterke vermoeden uitgesproken dat de woning wordt verhuurd door de consument, hetgeen nadrukkelijk in strijd is met de tussen partijen geldende overeenkomst. Ook is sprake van een tweetal executoriale beslagen op de woning.

2.13 De bank heeft aldus het verzoek van de consument tot verwijdering van de registraties afgewezen op basis van de argumentatie van de consument, de proportionaliteits-afweging die zij heeft gemaakt, de ernst van de geconstateerde feiten, de niet meewerkende houding van de consument gedurende het onderzoekstraject en het risico dat de consument volgens de bank vormt voor de bank en andere financiële instellingen. De registraties en de registratieduur voldoen aan de daaraan gestelde (wettelijke) vereisen volgens de bank. De bank is wel bereid de ingangsdatum van de registraties naar voren te halen.

2.14 Tot slot heeft de bank het rapport van het fraudeonderzoek naar het hypotheek-bemiddelaarskantoor niet integraal ingebracht omdat het persoonsgegevens van verschillende klanten bevat. De bank heeft wel de relevante pagina's uit het onderzoeksrapport die gaan over de consument ingebracht.

3. De beoordeling

Inleiding

3.1 De commissie dient te beoordelen of de registratie van de gegevens van de consument in de diverse registers gerechtvaardigd is, of de bank de bancaire relatie met de consument mag opzeggen en of de consument een proceskostenvergoeding toekomt. De commissie zal daarbij beoordelen of de registraties juist zijn, proportioneel zijn en of de duur van de registraties proportioneel is.

3.2 Ten tijde van de registratie van de persoonsgegevens van de consument waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: PIFI, zie de bijlage voor de relevante artikelen), de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG) van kracht (zie de bijlage voor de relevante artikelen). Allereerst zal de commissie de vraag beantwoorden of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht opnemen in het Incidentenregister en het daaraan gekoppelde EVR.

Registratie in het Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister (EVR)

3.3 De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR is slechts gerechtvaardigd indien de registratie in overeenstemming is met de hiervoor genoemde regelgeving.

Omdat opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR, en met name het EVR, voor de consument vergaande gevolgen kan hebben, moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument.[2] Artikel 5.2.1 PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Uit een uitspraak van de Hoge Raad volgt dat voor het registreren van persoonsgegevens op grond van artikel 5.2.1 onder a en b, vereist is dat de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude opleveren. Een strafrechtelijke veroordeling van de betrokkene is niet vereist.[3] Volgens artikel 5.2.1 aanhef en onder c van het PIFI moet ook het 'proportionaliteitsbeginsel' in acht worden genomen. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen van de registratie voor de consument. Ook mag de duur van de registratie, die in casu 8 jaar is, niet disproportioneel zijn.

3.4 Tussen partijen is niet in geschil dat de door de consument bij zijn hypotheekaanvraag ingediende salarisspecificatie van april 2012 voorschrijft dat de werkgever het salaris op de betaalrekening van de consument overmaakt. De consument heeft het plegen van hypotheekfraude ofwel het opzettelijk misleiden van de bank met het doel een financiering te verkrijgen die hij anders niet zou hebben verkregen, ontkend en de verwijten van de bank betwist.

3.5 De commissie concludeert echter in het onderhavige geval dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude, te weten valsheid in geschrifte en misleiding van de bank bij de hypotheekaanvraag. Zij licht dit hierna toe.

3.6 Ten tijde van de hoorzitting heeft de consument verklaard dat hij de uitbetaling van zijn salaris nimmer op zijn rekening heeft ontvangen omdat hij daartoe een andersluidende afspraak met zijn werkgever heeft gemaakt. Hij ontving zijn salaris in contanten. Hiertoe had hij zijn werkgever verzocht omdat hij in scheiding lag en vreesde dat zijn toenmalige partner over zijn salaris zou komen te beschikken. Deze verklaring is door de consument afgelegd tijdens de hoorzitting zonder enig aanvullend bewijs, zoals kwitanties van de contante betalingen door de werkgever. Voor de commissie is daarbij ook onduidelijk hoe de toenmalige partner van de consument toegang zou hebben tot de bankrekening welke alleen op naam van de consument stond.

[2] Zie ook Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, overweging 4.3 en Kifid GC 2017- 717 onder 4.2, te vinden op www.kifid.nl.
[3] Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4, en Kifid GC 2018-377 onder 4.2 en 4.3, te vinden op www.rechtspraak.nl.

3.7 De bank heeft verder na een huisbezoek geconstateerd dat er meerdere volwassenen in het onderpand wonen en ze verdenkt de consument ervan het onderpand te verhuren in strijd met de tussen partijen geldende afspraken. De inschrijving in België ondersteunt deze verdenking. De consument heeft hiertoe verklaard dat hij bij zijn neef in België staat ingeschreven maar feitelijk het onderpand in Nederland bewoont met zijn gezin. Hij heeft daarbij enkel toegelicht dat hij bij zijn neef in België staat ingeschreven omdat de politie hem lastigvalt.

3.8 De consument maakt sinds 2012 handmatig (willekeurige) bedragen over naar de bank ter voldoening van de maandtermijnen. Daarbij is ook sprake geweest van betalingsachterstanden. De bank heeft de maandtermijnen voor de geldlening vlak nadat deze tot stand is gekomen niet van de betaalrekening van de consument kunnen incasseren, welke betaalwijze door partijen is overeengekomen. De consument heeft als reactie daarop verklaard problemen te hebben met de bank waar hij zijn betaalrekening aanhoudt. De desbetreffende bank heeft zijn betaalrekening geblokkeerd en daarom mislukten de automatische incasso's van de maandtermijn. Ook deze verklaring is zonder nadere uitleg of onderbouwing.

3.9 De verschillende verwijten van de bank tezamen, namelijk: 1) dat de consument naar voren is gekomen als betrokken onderbemiddelaar in een omvangrijk fraudeonderzoek naar een hypotheekbemiddelingskantoor, 2) dat de consument – anders dan op de door hem ingediende salarisspecificatie staat aangegeven – geen salaris heeft ontvangen op zijn betaalrekening, 3) de mislukte incasso's voor de maandtermijn van de geldlening, 4) het betaalgedrag van de consument en 5) het feit dat hij niet heeft meegewerkt aan het onderzoek van de bank, maken dat de commissie van oordeel is dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan hypotheekfraude door de consument bij zijn aanvraag in 2012. De verklaringen van de consument zijn naar het oordeel van de commissie niet dan wel onvoldoende onderbouwd en in samenhang bezien niet geloofwaardig.

Is de registratie in het EVR proportioneel?

3.10 Op grond van artikel 5.2.1 sub c PIFI moet de bank bij de registratie van de persoonsgegevens in het EVR een proportionaliteitsafweging maken bij de beoordeling van de vraag of zij de gegevens in het EVR zal registeren, en zo ja, voor welke duur. Daarbij moet zij de belangen van de betrokkene (hier: de consument) meewegen.[4] Het is in eerste instantie aan de bank om deze afweging te maken. Als de consument verwijdering van een registratie wenst, zal hij moeten onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang zwaarder weegt dan dat van de bank.

[4] GC Kifid nr. 2016-302, onder 4.9, te vinden op www.kifid.nl.

3.11 In dat verband heeft de consument aangevoerd dat hij zijn (zakelijke) werkzaamheden (deels) heeft moeten staken, mede omdat hij geen zakelijke bankrekening en andere zakelijke financiële producten kan afsluiten. Verder wordt hij door de registraties belemmerd in het aankopen van een nieuwe woning of het oversluiten van de geldlening. De bank heeft aangevoerd dat de door de consument genoemde belangen niet concreet zijn en dat zij andere dan wel lichtere maatregelen niet passend vindt gelet op de ernst van de geconstateerde feiten en verdenkingen. De bank heeft gesteld dat de gedragingen van de consument een bedreiging vormen voor de belangen van de bank en de financiële sector en dat de bank en de financiële sector beschermd moeten worden tegen personen die betrokken zijn bij fraude. Daar komt bij dat de consument in de financiële dienstverlening werkzaam is als hypotheekbemiddelaar hetgeen gelet op de verdenkingen aan zijn adres volgens de bank een verzwarende omstandigheid is.

3.12 De commissie is van oordeel dat de door de consument aangevoerde belangen algemeen van aard zijn dan wel onvoldoende zijn onderbouwd. De consument heeft geen afwijzingen van aangevraagde financiële producten ingebracht noch onderbouwd dat hij een woning wenst aan te kopen of dat hij zijn geldlening niet kan oversluiten en welk belang hij daarbij heeft. De bank heeft in deze procedure het deel van het onderzoek ingebracht dat ziet op de consument en de hem tegengeworpen feiten en omstandigheden. Volgens de bank heeft de consument voldoende gelegenheid gehad zich daartegen te verweren. De commissie ziet ook geen gronden voor de constatering dat geen sprake is van een eerlijk proces. Het argument van de consument dat hem een aanvraag van 9 jaar geleden wordt tegengeworpen maakt dat naar het oordeel van de commissie in dit geval niet anders, nu het gaat om een ernstig verwijt en de bank reële aanleiding had voor twijfel over de moraliteit van de consument.

3.13 De commissie oordeelt dat de belangen van de bank prevaleren boven de persoonlijke belangen die door de consument zijn aangevoerd bij verwijdering van de registratie. Ook ziet de commissie in hetgeen is aangevoerd geen grond voor het verkorten van de registratieduur. Zij volgt het standpunt van de bank dat het incident zo ernstig is, juist voor iemand die als hypotheekbemiddelaar werkzaam is en dat dit dus ook de nadelige gevolgen voor de consument ten aanzien van zijn werkzaamheden rechtvaardigt.

3.14 De commissie is wel van oordeel dat de aanvangsdatum van de registraties dient te worden vervroegd gelet op de in acht te nemen zorgvuldigheid bij het registreren van de persoonsgegevens van de consument. Uit het dossier volgt namelijk dat het eerste onderzoeksrapport op 7 november 2018 is opgeleverd en het definitieve rapport op 27 januari 2021. De registratie is door de bank pas geplaatst op 18 maart 2021. Er is de commissie niet gebleken van omstandigheden die rechtvaardigen dat de registratie bijna 1,5 jaar na het eerste onderzoeksrapport is geplaatst. De bank heeft in dit verband zelf ook al aangegeven hiertoe bereid te zijn.

Dit heeft tot gevolg dat de ingangsdatum van de registratie wordt vastgesteld op 7 november 2018, de datum van het eerste onderzoeksrapport. De achtjaarstermijn begint vanaf dan te lopen zodat de registratietermijn eindigt op 7 november 2026.

3.15 Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 PIFI). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Dat betekent dat de gegevens ook voor de duur van acht jaar in het Incidentenregister mogen blijven staan waarbij ook geldt dat de ingangsdatum van de registratie wordt vastgesteld op 7 november 2018 zodat de registratietermijn eindigt op 7 november 2026.

De registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het Interne Verwijzingsregister (IVR)

3.16 Met betrekking tot de beantwoording van de vraag of de bank op goede gronden tot registratie in haar interne registers mocht overgaan wordt het volgende overwogen. De gebeurtenissenadministratie en het IVR vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. Hiervóór is vastgesteld dat de bank de persoonsgegevens van de consument in het EVR heeft mogen opnemen, omdat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van fraude aan de zijde van de consument. Deze vaststelling is, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG, voldoende om de registratie in de onderhavige interne registers van de bank te handhaven. Ook ten aanzien van deze registraties geldt dat de ingangsdatum wordt vastgesteld op 7 november 2018 zodat de achtjaarstermijn eindigt op 7 november 2026.

Heeft de bank de beëindiging van de bancaire relatie met de consument mogen aanzeggen?

3.17 De bank is op grond van artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden bevoegd de contractuele relatie met de consument op te zeggen. Dit neemt niet weg dat de omstandigheden van het geval kunnen meebrengen dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat de overeengekomen bevoegdheid tot opzegging wordt uitgeoefend.[5] In de onderhavige omstandigheden heeft de bank aangekondigd de bancaire relatie te zullen opzeggen. Zij heeft haar beweegredenen hiervoor toegelicht. Het is de commissie duidelijk geworden dat tussen partijen geen vertrouwensband meer bestaat. Gelet op hetgeen de commissie hiervoor heeft vastgesteld over de frauduleuze gedragingen van de consument is dat geen onaanvaardbaar standpunt zodat de vordering van de consument voor behoud van de bancaire relatie zal worden afgewezen.

[5] Artikel 6:248 lid 2 van het Burgerlijk Wetboek.

Heeft de consument recht op een proceskostenvergoeding?

3.18 De consument heeft zich in deze procedure laten bijstaan door een advocaat. Omdat de consument in het ongelijk is gesteld ziet de commissie geen grond voor het toekennen van een proceskostenvergoeding.

Conclusie

3.19 De klacht van de consument is ongegrond zodat de bank de interne en externe registraties mag handhaven met dien verstande dat de ingangsdatum van de acht-jaarstermijn wordt vastgesteld op 7 november 2018 zodat deze termijn eindigt op 27 november 2026. De bank heeft ook de beëindiging van de bancaire relatie mogen aanzeggen. De consument komt geen proceskostenvergoeding toe.

4. De beslissing

De commissie beslist dat de ingangsdatum van de registratietermijn wordt vastgesteld op 7 november 2018. De (overige) vorderingen van de consument zijn afgewezen.

Deze uitspraak is een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 1 maand na de verzenddatum van de uitspraak een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie vanaf 1 april 2017, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage

Relevante artikelen uit het PIFI, de AVG en de UAVG

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

(…)

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;

- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(…)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(…)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10

Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33.
Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(…)

2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

a. ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op

grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

(…)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:

(…)

c. indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5 Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.